

[Arbejdsministeren.]

Udvalgsarbejdet medførte dog, at der ved lovændringen i 1968 blev indsat en bestemmelse (§ 31, stk. 4), som giver mulighed for at fastsætte særlige hviletidsbestemmelser for chauffører. Denne bestemmelse er overført i udvidet form til § 57 i forslaget til lov om arbejdsmiljø.

Reglerne i EF-forordningerne om landevejstransport vil fra 1. januar 1976 gælde for størstedelen af erhvervschaufførerne. EF-forordning nr. 543/69, som bl. a. indeholder regler om køre- og hviletid, omfatter ganske vist ikke køretøjer, der benyttes til personbefordring i rutekørsel ved ruter, der ikke overstiger 50 km, og den vil derfor ikke direkte have stor betydning for chaufførerne i HT, men lignende regler som dem, der fra 1. januar 1976 vil gælde for langturschaufførerne, vil kunne fastsættes for andre chauffører med hjemmel i de nævnte lovbestemmelser. Da spørgsmålet imidlertid som nævnt ikke har været rejst over for arbejdstilsynet, foreligger der ikke i direktoratet for arbejdstilsynet aktuelle overvejelser herom.

Af *Dohrmann* (FP) til statsministeren (24. april 1975).

„Hvad vil statsministeren foretage sig i anledning af, at udenrigsministeren skader Danmarks forhold til udlandet, jfr. lov om ministres ansvarlighed § 5, stk. 1?“

(Spm. nr. 108).

Begrundelse.

Ifølge dagspressen, f. eks. Jyllands-Posten for den 22. ds., side 1, har udenrigsministeren efter fortrolige møder i EF været lidt for meddelsom, således at Danmarks forhold til bl. a. USA og vor pålidelighed som helhed er blevet skadet.

De interne forhold i Chile har udenrigsministeren også på uheldig måde blandet sig i, således at danske interesser, i særdeleshed erhvervs- og eksportinteresser, er blevet skadet på uheldig måde, jfr. Jyllands-Posten den 23. ds., side 10.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (1. maj 1975):

Hr. Dohrmanns spørgsmål kan besvares ganske kort: Ingenting. Jeg mener ikke, at

udenrigsministeren har skadet Danmarks forhold til udlandet.

I sin begrundelse henviser hr. Dohrmann for det første til, at udenrigsministeren ifølge Jyllands-Posten for den 22. april efter fortrolige møder i EF skulle have været lidt for meddelsom, således at Danmarks forhold til blandt andet USA og vor pålidelighed som helhed er blevet skadet. Jeg kan hertil bemærke, at udenrigsministeren efter sin deltagelse i møder inden for det europæiske politiske samarbejde over for offentligheden alene har udtalt sig inden for rammerne af gældende praksis. Den nævnte pressekommentar er derfor ubegrundet.

Hr. Dohrmann henviser dernæst til udenrigsministerens udtalelser vedrørende forholdene i Chile. Også i denne henseende finder jeg, at de anførte kommentarer savner begrundelse, men vil i øvrigt blot henvide til det svar, som udenrigsministeren den 16. april gav i folketinget på det af hr. Dohrmanns partifælle folketingsmand Arentoft stillede spørgsmål vedrørende regeringens holdning til indkrævningen af danske tilgodehavender i Chile.

Af *Dohrmann* (FP) til ministeren for Grønland (28. april 1975):

„Vil ministeren tage initiativ til, at referaterne fra Grønlands landsråds forhandlinger foreligger i folketinget, inden behandlingen af de enkelte lovforslag finder sted?“

(Spm. nr. 115).

Begrundelse.

I fremskridtspartiets folketingsgruppe lægger vi overordentlig stor vægt på at høre, hvad det grønlandske landsråd og de enkelte medlemmer af dette mener om de lovforslag, som forelægges for folketinget. Det er derfor meget uheldigt, at referaterne fra landsrådsmøderne fremkommer så sent, som tilfældet er; f. eks. er referatet fra landsrådets forårssamling den 8. marts 1974 først fremkommet til undertegnede i april 1975, dvs. at de behandlede sagers aktualitet for længst er overskredet.

Minister for Grønland *Jørgen Peder Hansens* svar (2. maj 1975):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres, at referatet fra Grønlands landsråds forårs-